

Maria Dayczak-Domanasiewiczowa

Grywałd, tryptyk św. Marcina

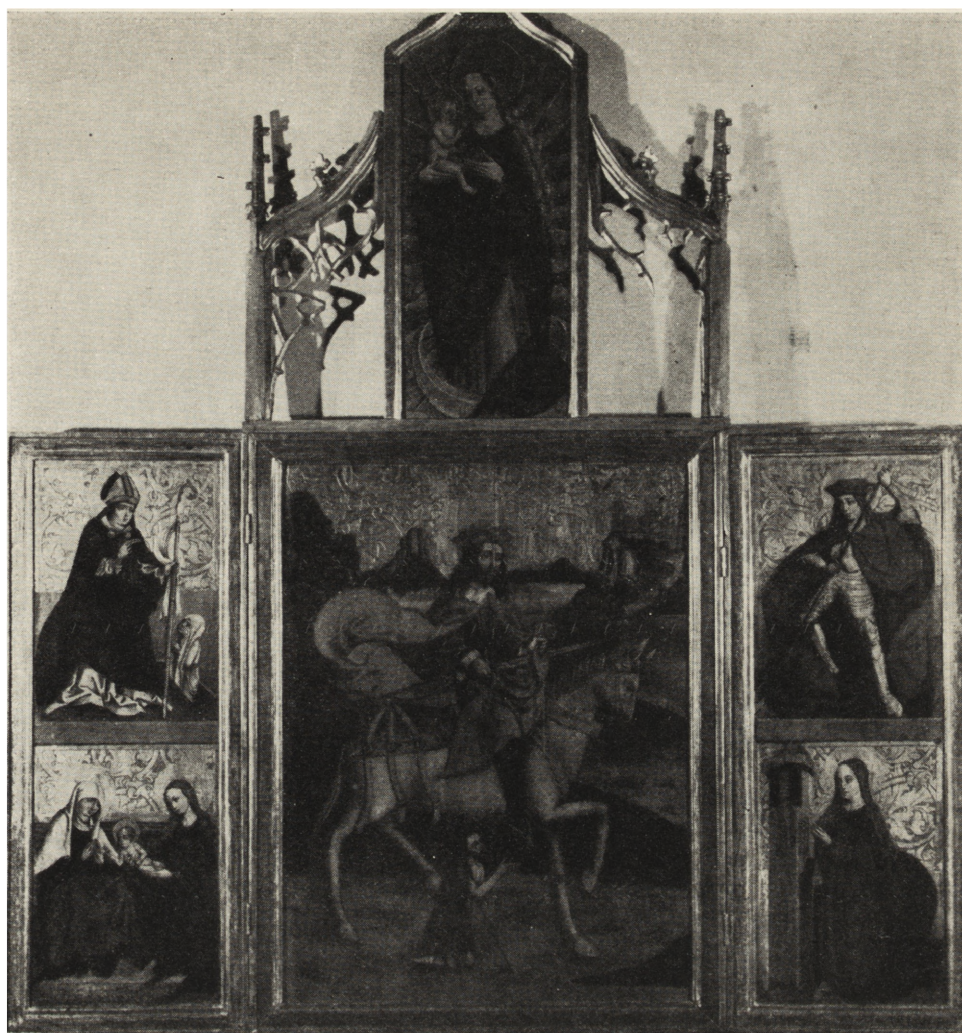
Ochrona Zabytków 16/3 (62), 67

1963

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ryc. 9. Grywałd, tryptyk z początku XVI w., stan po konserwacji (fot. K. Nowacki)

malowidła usuwano chemicznie. Przy utrwalaniu malowideł stosowano 5-procentowy roztwór polioctanu winylu w acetonie. Koncepcja konserwatorska ekspozycji malowideł kościoła w Podolu polega na pełnej konserwacji autentycznych fragmentów bez stosowania jakichkolwiek uzupełnień.

Grywałd, tryptyk św. Marcina

Gotycki, z początku XVI w. Konserwację wykonał Oddział Krakowski PKZ (art. kons. M. Wójcik przy współpracy art. kons. C. Wójtowicz i B. Kocurek).

Zachowane we wnętrzu kościelnym części zdemontowanego ołtarza poddano konserwacji, zestawiając w pierwotną całość (ryc. 9). Całkowicie przemalowane było przedstawienie Matki Boskiej z Dzieciątkiem oraz częściowo obraz środkowy i awersy skrzydeł. Przy konserwacji przyjęto zasadę nie uzupełniania powierzchni malarskiej, jedynie grunt w miejscach ubytków malowidła nieco spatynowano w celu kolorystycznego związania całości. Nie uzupełniano również fragmentów maswerkowego zwieńczenia. Koncepcja ta, mimo oddania zabytku do celów kultowych, jest słuszna zarówno z punktu widzenia konserwatorskiego jak też estetycznego i uzasadniona ze względu na charakter zniszczeń oraz wartość artystyczną zabytku. Podobnie jak konserwacja polichromii w Podolu, realizuje ona zasadę zachowania, utrwalenia i ekspozycji autentycznego zabytku bez rekonstrukcji. Konserwacja tryptyku z Grywałdu stanowi etap zamykający wieloletnie zabiegi konserwatorskie prowadzone przez Oddział Krakowski PKZ przy malowidłach ściennych tamtejszego kościoła.

Bielany pod Krakowem, obrazy z kaplicy św. Romualda

Obrazy na ścianach kaplicy św. Romualda w Kościele oo Kamedułów na Bielanych pod Krakowem przedstawiające sceny z życia świętego. Malowane olejno na płótnie na gruncie z glinki żelazowej. Związane są z warsztatem Tomasza Dola-belli i pochodzą z ok. 1650 r. Konserwację ich przeprowadził w latach 1961—1962 Oddział Krakowski PKZ. Wszystkie obrazy okazały się całkowicie przemalowane w XIX w. i prawdopodobnie wcześniej. Ze względu na duże ubytki oryginału, nie